

[Lone Dybkjær]

er rigtigt opfattet, at jeg er ret ligeglad med, om forslaget kommer til betænkning og afstemning i salen eller ej, bare forslagets realiteter bliver gennemført. Det betyder ikke så meget, om det kommer herved; det afgørende er, at det kommer igennem, og så er det om at finde en eller anden vej. Det er nogle af den slags ting, som på en eller anden måde smutter i overenskomsterne, fordi man ender med at koncentrere sig om de meget store ting.

Jeg er specielt glad for de bemærkninger, ministeren kom med, også fordi der overhovedet ingen tvivl er om, at hvis det gennemføres for det offentlige område, så får det afsmittende virkning på det private område, så man i forbindelse med de kommende overenskomster på forhånd kan rydde den side af bordet og sige: ja men det er simpelt hen noget, vi mener bør være der. Jeg mener i øvrigt ikke, det er noget, man behøver at betale noget særligt for, det koster ingenting. Det er så lille et beløb i forhold til de totale beløb, at det slet ikke er noget, der behøver at være et egentligt diskussionspunkt.

Fru Elisabeth Bruun Olesen mener altså, at det er ligestilling, bare alle har fuld løn. Sådan har jeg ikke opfattet det. Jeg må sige, at det, at man får dagpenge – alle får dagpenge, uanset om man tjener 100.000 kr. eller 200.000 kr. eller 300.000 kr., inden man går på barselorlov, de, der har 300.000 kr., skal altså have det samme, når de går på barselorlov – for mig egentlig ikke er ligestilling.

Derfor synes jeg ikke, det er en rigtig betragtning, at bare man har fuld løn, er man ligestillet. Dermed være ikke sagt, at jeg ikke godt kunne gå ind for det princip, at de dårligst stillede skulle have noget mere, men det er ikke det, der sker ved barselorloven, det er faktisk det modsatte: de, der i forvejen er godt stillet, har meget ofte også de bedste økonomiske vilkår under barselorloven. Lad os dog tale ligeud om det, for sådan er overenskomsterne.

Hr. Dohrmann og andre har talt en del om ligestilling og siger, at man jo ikke har fået barnet på samme måde, og derfor er man måske ikke svag og alt det dér. Det kan man nok diskutere om kvinderne er. Det, der er afgørende, er, at de faktisk har nøjagtig de samme vilkår, når det drejer sig om barselorlov. De har naturligvis ingen graviditetsorlov, men når det drejer sig om barselorlov, er der

de samme vilkår for adoptanter og biologiske forældre, så det er egentlig ikke det, der er til diskussion. Det, der er til diskussion, er spørgsmålet om de overenskomstmæssige forhandlinger.

Jeg vil lige sige til dem, der har været inde på, at der har været andre forudsætninger, at man må også sige som argument for, at adoptanter skal have noget mere, at de meget ofte har ofret betydelig mere økonomisk set, måske også menneskeligt, på at få dette adoptivbarn, end de almindelige biologiske forældre har, der gennemgående slipper lidt nemt til det. Det synes jeg også taler for, at man giver adoptivforældre de samme økonomiske vilkår. Der er masser af mennesker, der har sparet sammen i årevis for at få det barn, fordi de ikke var i den heldige situation, at de kunne få et direkte uden indblanding fra andre.

En sidste bemærkning om ligestilling. Det her er et spørgsmål om, at man ikke laver diskrimination i lovgivningen. Vi har i bemærkningerne nævnt, at det faktisk var – det er der i hvert fald visse kvinder herinde der er interesseret i – nødvendigt, at vi lavede en lov mod kønsdiskrimination på arbejdsmarkedet, fordi der var tale om diskrimination.

Det er nøjagtig det samme, der sker med adoptivforældrene. I overenskomsterne er der simpelt hen en diskrimination, der gør, at hvis man er adoptivforældre, har man ikke samme vilkår, som hvis man er biologiske forældre. Man kunne lige så godt have skrevet, at som rødhåret eller lyshåret har man ikke samme vilkår, eller hvis man er halt, skal man heller ikke have samme vilkår, fordi det, at man ikke får sit barn, er en form for særstilling. Det mener jeg at vi er imod i lovgivningen, og det er derfor, vi har lavet det her forslag. Der er jo ingen af os herinde, der ville acceptere, at rødhårede ikke havde samme løn som lyshårede, men det gør man altså, når det drejer sig om adoptivforældre. Der accepterer man diskrimination, og det er det afgørende for mig. Det synes jeg er helt uacceptabelt, lige så vel som det ville være uacceptabelt, hvis man fik dårligere løn, fordi man havde klumpfod. Det er grunden til, at vi mener, det kan være nødvendigt at lovgive.

Jeg synes, det vil være udmærket som et første skridt, eftersom der jo ikke er mere end et år til overenskomstforhandlingerne,